

Meditatie

Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou (Gal. 2:19)

Galaten 2:19! is toch zo'n grote verborgenheid! *"Ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou."* De kantekeningen wijzen bij deze woorden "Ik ben door de wet", op de dienst der wet. De kantekeningen zeggen eigenlijk: Ik ben door de dienst der wet aan de wet gestorven, opdat ik Gode leven zou. Door het doen van de wet sterft de zondaar aan de wet, dat betekent: "Dat hij door de wet geleerd heeft, dat hij een groot zondaar is, naar de wet de vloek en dood onderworpen, en dat de gerechtigheid, die de wet eist, in hem niet is, en dienvolgens dat de wet hem in de dood laat. Maar zovelen doen de wet, en komen nooit aan het einde der wet. Kijk! en dat mag de levende Kerk zien door het geloof! Waarom komen zij niet aan het einde der wet? Wel! Omdat de schrift zegt in Romeinen 7:14 *"Want wij weten dat de wet geestelijk is..."* De uitverkoren Kerk krijgt te maken met een geestelijke wet, die niet alleen een uitwendige gehoorzaamheid eist, maar bovenal een inwendige gehoorzaamheid eist. Want wat getuigt de uitverkoren Kerk overeenkomstig en samen met de Schrift: *"Maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde wederlevend geworden, doch ik ben gestorven. - Rom. 7:9"* De Schrift laat zien dat het gebod komt in een punt des tijds, doordat Gods Geest zich openbaard door en in het gebod - zie Johannes 16:8. God openbaart zich in de uitverkoren Kerk door en in het gebod, en doormiddel van het gebod laat de Heere zien dat Hij Heilig en Rechtvaardig is, en daarom is het gebod heilig en rechtvaardig. Doormiddel van het gebod drukt de Heere in feite Zijn Geestelijkheid en Heiligheid af in de ziel, waardoor de zonde levend wordt, en de zondaar sterft - Rom. 7:9. Het gebod heeft geen kracht in en van zichzelf. Maar het gaat om de drie-enige God achter en in het gebod! Middels deze Geestelijke bediening der wet, komt de uitverkoren Kerk aan het einde der wet. Dat is: *"dat zij haar hoop en verwachting verloren heeft om uit de werken der wet gerechtvaardigd te worden."*

Wat was daar de oorzaak van? Wel! Omdat de wet, een geestelijke wet is. Maar! Als de Apostel Paulus spreekt dat hij door de wet der wet gestorven is - Gal. 2:19, dan mag ik zo geloven dat hier niet slechts het beeld past dat hij door de dienst der wet aan de wet gestorven is, maar dat de Apostel, en niet alleen de Apostel maar ook de gans uitverkoren Kerk door de Wet (de Geestelijke wet in Christus - Rom. 8:2) gestorven en vrijgemaakt is van de macht en de heerschappij der wet, dat is van macht der zonde en des doods, opdat hij Gode leven zou (in Christus). - Namelijk! In de vrijheid van Christus, wat niet meer naar de wet, maar wel altijd overeenkomstig de wet is. Want de rechtvaardige zal niet door het gebod leven, maar door en uit het geloof, onder een vervulde wet in Christus. En het geloof is door de liefde werkende, en dat geeft bij ogenblikken een zeer nauw leven. Zondigen tegen de wet is smartelijk, maar de uitverkoren Kerk zondigt gedurig tegen de liefde en de genade Gods in Christus, en dat is duizendmaal smartelijker dan de dood! De kantekeningen zeggen dat de Apostel Paulus door de dienst der wet aan de wet gestorven is, opdat hij Gode leven zou. Maar heeft de dienst der wet de Apostel Paulus vrijgemaakt van de heerschappij en de macht (eis en vloek) der wet? Dat kan niet! Want wat zegt de schrift: - Gal. 3:22 *"Want indien er een wet gegeven was, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn."* Welke wet heeft de Apostel Paulus, en niet alleen Paulus maar ook de uitverkoren Kerk in een punt des tijds vrijgemaakt van de heerschappij en de macht der wet? Dat is de Geestelijke wet in Christus! *"Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. - Rom. 8:2"* Door het doen van de wet sterft de Kerk wel aan haar hoop en verwachting om ooit nog uit de werken der wet gerechtvaardigd te worden, maar daarmee is zij nog niet vrijgemaakt van de heerschappij en de macht der wet, dat is de macht der zonde en des

doods. Want alleen de Wet des Geestes des levens in Christus Jezus maakt ons vrij van de wet der zonde en des doods - Zie Rom. 8:2. Het geestelijke beeld uit Romeinen 7 vind ik zo bijzonder treffend! Daar lezen we van dat de Schrift spreekt over een eerste man als zijnde de wet, en van nature zijn wij allen met die eerste man getrouwd. Maar wanneer is het nu voor een vrouw geoorloofd om met een tweede man te trouwen? Alleen als haar eerste man gestorven is. Wat betekent dat voor de uitverkoren Kerk? Wel! dat Christus, als de tweede Man, pas met Zijn Bruidskerk trouwt, wanneer zij aan haar eerste man gestorven is, en dat is het "gestorven zijn" aan de dienst der wet, waar wij reeds van geschreven hebben dat de uitverkoren Kerk in de weg sterft aan haar hoop en verwachting om uit de werken wet ooit nog gerechtvaardigd te kunnen worden. Langs deze weg komt de uitverkoren Kerk aan het einde der wet, en in de uitverkoren Kerk openbaart zich daar dan de Persoon des Middelaars, de Christus, de Zone Gods! Want het einde der wet (let wel! Niet het begin der wet) is Christus, tot rechtvaardigheid, een iegelijk die gelooft! De Schrift spreekt in Rom. 7:6: "*Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn...*" De Kantekenaren merken bij de woorden "*...vrijgemaakt van de wet*" het volgende op: - *Nl. door de band des huwelijks!* - Kostelijk! Door de "Geestelijke" band van het huwelijk wordt de Bruidskerk door en met de Bruidegom in een punt des tijds vrijgemaakt van de heerschappij en de macht der wet in en door de vergeving van al hun zonden. Maar! daar zet de Schrift geen punt, maar een komma. Want er staat nog wat achter, wat als voorwaarde staat beschreven ten aanzien van het vrijgemaakt zijn van de wet. Namelijk: Rom. 7:6 "*...overmits wij dien gestorven zijn.*" En bij deze woorden "*...overmits wij dien gestorven zijn*" merken de Kantekenaren zo eenvoudig en zo kostelijk op: - *D.I. overmits de heersende macht der wet en der zonde door Christus' dood en Geest in ons is tenietgedaan. - Anders: overmits die gestorven is, nl. de wet, ten aanzien van haar dwingende, verdoemende en aanritsende kracht.* - Ik vind het opmerkelijk dat de Kantekenaren hier niet spreken over de dienst der wet, gelijk zij doen in Galaten 2:19. Hier spreken de Kantekenaren over het tenietdoen van de heersende macht der wet en der zonde door Christus' dood en Geest, en stellen zij dit gelijk, maar ook als voorwaarde aan het gestorven en vrijgemaakt zijn van de heerschappij en macht der wet.

Het Gode leven (in Christus) vangt dan pas aan - Gal. 2:19b, wanneer wij door de dienst der wet aan de wet gestorven zijn, en waar Christus Zichzelf, als het einde der wet geopenbaard heeft in ons hart en leven als de vervulde Wet, als de Wet des Geestes des levens - Rom. 8:2, en ons vrijgemaakt heeft van de heerschappij en de macht der wet - Rom. 7:6, in en door de vergeving der zonden. Deze bijzondere en zaligmakende openbaring van Christus in en aan de ziel geschiedt altijd in en door de vergeving van al onze zonden, waardoor wij niet meer onder de heerschappij en macht der wet, maar onder de genade staan. En dat is: onder een vervulde Wet in Christus! Dat getuigt de Apostel Paulus ook in de Schrift, namelijk: Rom. 7:6: "*Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn...*"

De uitverkoren Kerk is in Christus volmaakt, omdat zij onder een vervulde wet mag leven. Zij hoeft niets meer te doen, omdat hetgeen zij had moeten doen, in Christus reeds voor haar gedaan is. De uitverkoren Kerk mag gedurig en bij ogenblikken leven uit hetgeen Christus voor haar gedaan heeft. Wat heeft Hij voor haar gedaan? "*Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude.*" Dat heeft Hij voor haar gedaan! Daar ligt het onveranderlijk voornemen Gods in, dat Hij Zijn Kerk nooit meer zal verlaten, omdat Hij hen liefgehad heeft met een eeuwige liefde in Christus, en dat ligt verankerd in de voorbeding van Christus.

Uit hetgeen we hierboven hebben beschreven blijkt dat de vergeving der zonden het vaste fundament van de Kerke Gods is! Dit is geheel naar Schrift en Belijdenis. Lees Lucas 1:77. Daar staat: "*...om zijn volk kennis der zaligheid te geven, in de vergeving hunner zonden.*". Artikel 23 van de Nederlands geloofsbelijdenis spreekt ook over de vergeving der zonden als het vaste fundament van de uitverkoren Kerk. Daar staat: "*Wij geloven, dat onze gelukzaligheid gelegen is in de vergeving onzer zonden om Jezus Christus wil, en dat daarin onze rechtvaardigheid voor God begrepen is; gelijk David en*

Paulus ons leren, verklarende de gelukzaligheid des mensen te zijn, dat God hem de rechtvaardigheid zonder werken toerekent. Rom. 4:6-8. En dezelfde Apostel zegt, dat wij om niet, of uit genade gerechtvaardigd zijn door de verlossing, die in Christus Jezus is. Rom. 3:24. En daarom houden wij dit fundament altijd vast, Gode al de eer gevende..."

Als wij dit vaste en onbeweeglijke fundament van de vergeving der zonden niet gevoelen in ons hart zijn we niet uit God geboren. Maarten Luther heeft gezegd dat alles staat of valt bij de rechtvaardigmaking. Tegenwoordig noemen ze zulke zielen hoogmoedig, omdat ze alles afsnijden wat niet uit het geloof is. Maar dat is toch een waarheid: Al wat niet uit het geloof is, is zonde. Het ware geloof is een rechtvaardigend geloof, want in Romeinen 5:1 staat geschreven: Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God..." En deze vrede Gods, is een Vrede die alle verstand te boven gaat. Een gevoelige genieting van de verzoening met een drie-enige God, in en door het Bloed des Nieuwen testaments. Hierbij valt of staat de uitverkoren Kerk, want de uitverkoren Kerk wordt in een punt des tijds geroepen, gerechtvaardigd en verheerlijkt (Rom. 8) in het uur der wedergeboorte met een Goddelijke en Bovennatuurlijke kracht die niet geringer is dan de scheppingskracht of de opwekking der doden - DL 3-4:12. Waar is het mis gegaan? In de nadere reformatie is er een leer ontwikkeld, die wij moeten betitelen als de "veronderstelde-wedergeboorte". Dat is een wedergeboorte waar nog niets van de vergeving der zonden, en de vrede Gods gesmaakt wordt. Nee! Zeggen zij. Het begin van het geestelijk leven begint middels de wet, die de zondaar levendmaakt, en hem uitdrijft naar Christus. Waar heeft men deze theologie vandaan gehaald? Niet uit de Schrift! Want de Schrift leert in het geheel niet dat de wet de zondaar levend maakt, en hem uitdrijft naar Christus. Wat leert de Schrift dan wel ten aanzien van de wet. In Rom. 7:9 staat geschreven: "*Maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde wederlevend geworden, doch ik ben gestorven.*" De Schrift zegt dat het gebod de zonde en niet de zondaar levend maakt. Het gebod maakt niet alleen de zonde levend, maar doet de zondaar tevens sterven. Het gebod heeft maar één functie! En dat is? De zonde opzoeken middels het gebod, en diegenen die het gebod overtreden hebben, de dood en vloek daarover afkondigen in de ziel. "*Want vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven staat in het boek der wet om dat te doen. Vervloekt!*"

Waar begint de wedergeboorte volgens de Schrift?

De Schrift leert dat de wedergeboorte begint, wanneer Christus zichzelf als het Einde der wet openbaart in de ziel, en waarbij Hij de zondaar vrijmaakt van de macht en heerschappij der wet in en door de vergeving van al zijn zonden.

Dit hebben wij reeds geschreven, maar het is zo'n belangrijke zaak dat wij met de woorden van Job moeten belijden dat dit twee of driemaal gezegd en geschreven moet worden. Onze Dordtse vaders leerden in navolging van de Schrift hetzelfde ten aanzien van de wedergeboorte. Namelijk in artikel 12 van de DL - Hfst. 3-4. Daar staat geschreven: "*En dit is die wedergeboorte, die vernieuwing, nieuwe schepping, opwekking van de doden, en levendmaking, waarvan zo heerlijk in de Schriften gesproken wordt, dewelke God zonder ons in ons werkt. En deze wordt in ons niet teweeg gebracht doormiddel van de uiterlijke prediking alleen, noch door aanrading, of zulke manier van werking, dat, wanneer nu God zijn werk volbracht heeft, het alsdan nog in de macht des mensen zou staan wedergeboren te worden, of niet wedergeboren te worden, bekeerd te worden. Maar het is een gans bovennatuurlijke, een zeer krachtige, en tegelijk zeer zoete, wonderbare verborgene en onuitsprekelijke werking, dewelke, naar het getuigenis der Schrift (die van de Auteur van deze werking is ingegeven), in haar kracht niet minder noch geringer dan de schepping of de opwekking der doden: alzo dat al diegenen, in wier harten God op deze wonderbaarlijke wijze werkt, zekerlijk, onfeilbaar en krachtiglijk wedergeboren en metterdaad geloven."*

Onze Dordtse vaders laten de wedergeboorte aanvangen bij het dadelijke geloven, en hebben de wedergeboorte nooit losgemaakt van de persoonsvereniging met Christus. We hebben reeds geschreven dat het ware geloof een rechtvaardigend geloof is, want in Rom 5:1 staat: "Wij dan gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onzen Heere Jezus" Dordt heeft het hart van de Schrift en tevens van de Reformatie gevolgd door de wedergeboorte te plaatsen en te laten aanvangen bij de dadelijke

rechtvaardigmaking in het hart van de zondaar, in en door de vergeving der zonden. Daar begint volgens Dordt de wedergeboorte, en vangt het Gode leven aan voor de ziel. Samenvattend zegt Dordt het volgende: *"De uitverkoren Kerk wordt in een punt des tijds geroepen, gerechtvaardigd en verheerlijkt met een gans Goddelijke en Bovennatuurlijke kracht die niet geringer is dan de schepping of de opwekking der doden, en waar de Heere Zichzelf nu met zulk een kracht en heerlijkheid openbaart in de ziel, daar wordt de zondaar in volle bewustzijn, zekerlijk, onfeilbaar en krachtdadig wedergeboren, en vangt het zaligmakende geloof in Christus meteen aan."* Het eerste geschenk dat de uitverkoren kerk ontvangt is de vergeving der zonden, en daar vangt de wedergeboorte aan. We leven in een tijd waarbij de rechtvaardiging van de goddeloze is omgeruild voor de rechtvaardiging van de wedergeborene ofwel de vrome. Dit komt omdat men reeds spreekt over levendgemaakte zielen, die door de wet zijn ontwaakt. Christus is hier nog verborgen voor de ziel, maar hoewel de ziel Christus nog niet kent, zo kent Christus de ziel al wel, zo beweert en leert men. Deze theologische inlegkunde, waarbij men allerlei oudvaders uit hun verband citeert, is niet de leer der Schriften, maar een verschrikkelijke dwaling omdat Christus zelf gesproken dat Hij Zijn schapen kent, en dat Zijn schapen Hem kennen - Joh. 10:16 "...Ik ken de Mijnen, en wordt van de Mijnen gekend". Velen zijn in het stuk van de dankbaarheid, zonder dat zij als een goddeloze gerechtvaardigd zijn. Nee! zegt men! De rechtvaardigmaking is zo'n hoog stuk, tot die kennis komen lang niet al Gods kinderen. Maar het zijn dieven, rovers en moordenaar die van elders zijn ingeklommen. De rechtvaardigmaking is een hoog stuk. Daar zijn we het van harte mee eens! Maar als wij in de tijd niet als een goddeloze gerechtvaardigd zijn, zullen wij voor eeuwig verloren gaan. Luther heeft reeds gezegd dat alles staat of valt bij de rechtvaardigmaking, en dit is geheel naar de Schrift. Als wij in het stuk van de rechtvaardigmaking dwalen, dan dwalen we overal in. Waarom dwalen zovelen in het stuk van de rechtvaardigmaking? Dr. Kohlbrugge heeft het ooit zo eens mogen zeggen: Wij willen niet worden wat we zijn, namelijk een goddeloze, en daar zijn we zo mee eens. Dit is de oorzaak dat er zovelen dwalen in het stuk van de rechtvaardigmaking. Nee! Om als een goddeloze gerechtvaardigd te worden, dat willen we niet van nature, want dan moeten we alles verliezen. Onze goede bedoelingen, onze vrome werken, onze gestalten, ons bidden, onze kerkgang, ons bijbellezen, onze godsdienstige plichten en ga zo maar door. Op al deze werken zullen wij de dood moeten leren schrijven, en om daar achtergebracht te worden, dan moeten wij als een verdoemelijke en naakte zondaar voor God openbaar komen. En zeg nou eerlijk! Dat willen wij toch niet? Nee! We willen niet komen zoals we zijn, en deze wortel woont en troont in ons aller hart en leven. En toch! De ganse wereld ligt onder de toorn Gods, zonder aanzien des persoons. Nochtans laat God Zijn roepstem nog uitgaan onder jong en oud. Wij bidden u dan van Christuswege, laat u toch met God verzoenen! Vliedt dan de toekomstige toorn! Want wie zou kunnen bestaan, wanneer Zijn toorn maar een weinig zal ontbranden?

Geliefde medereizigers naar die grote eeuwigheid! De Heere Jezus berispt en vermaant Zijn Kerk wanneer zij in vertwijfelingen en ongeloof wandelen. De aanspraak gij kleingelovige is voor de Kerk geen bemoediging maar een berisping, vanwege hun ongeloof. Geliefden! Is deze aanspraak ons wel eens tot schuld geworden, en hebben wij het ongeloof leren zien en bewenen als de grootste zonde? De Heilige Geest overtuigd juist van zonde, omdat zij in Mij niet geloven. - Joh.16:8. Dat leert Gods Kerk hier op aarde, en zij die niets van deze zaak afweten moeten hun weg nog maar eens na kijken of zij uit God is. Want het ongeloof is de zonde geweest waardoor wij van God zijn afgefallen en de duivelen zijn toegefallen in het Paradijs. Weten wij dit, en kennen wij deze terugleiding in ons leven, dat God ons in het Paradijs stelde in ons verbondshoofd Adam, en dat God Zijn Beeld kwam terug te eisen, die we door eigen schuld verloren zijn. Waar zijt gij? Zijn wij zo reeds in dat gericht Gods getrokken, dat wij als een naakte en verdoemelijke zondaar voor God kwamen te staan. Weten wij daarvan dat God ons riep, gelijk God Adam na de val riep met deze woorden: Waar zijt gij? Dit is vrije en soevereine genade hoor, want de Heere is aan ons niets meer verplicht. Want de Heere had geen onrecht gedaan als Hij het gans menselijke geslacht verloren had laten gaan, want wij hebben die dodelijke dag grotelijks begeerd door onze

zonden, ja, wij en onze vaders. Geliefden! God heeft gesproken in Genesis 2 dat de bezoldiging op de zonde de dood is. Want de ziel die zondigt, die zal sterven - Gen. 2:17. En de dood is gekomen over alle mensen, omdat wij allen gezondigd hebben in Adam. Is zonde reeds zonde geworden in ons leven, en is schuld daadwerkelijk schuld geworden in ons leven? Als God ons laat zien in de Majesteit van Zijn Goddelijke wet wie wij zijn, dan blijft er van ons niets meer over. Dan gaan wij verloren onder het recht, omdat God met de minste van de zonde geen gemeenschap kan hebben. Weet u hoe God overtuigd van zonde? Dan toont Hij Zichzelf in Zijn heilige wet, en stelt Hij ons onder die heilige wet, en openbaart ons al onze zonden waarin wij leefden en leven. Oh, die overtuigingen, kennen wij dat in ons leven, dat God ons kwam te arresteren in de zonde en God kwam te openbaren wie en wat wij zijn geworden in Adam? "Krom van lenden, door Uwen wet te schenden". Kennen wij dat? Nee, zo'n weg willen we niet, dat weet ik. Maar laat ik u dit zeggen! God zaligt nooit buiten het recht om. Want Sion zal door recht verlost worden, en haar wederkerigen door gerechtigheid - Jes. 1:27. Dat geschonden recht van God eist betaling geliefden. Een volkomen betaling! Betaal Mij wat gij schuldig zijt, en als wij nog nooit zo voor God zijn komen te staan in dat gericht dan staan wij nog voor eigen rekening op weg en reis naar die ontzaggelijke eeuwigheid. Oh, hoe vreselijk zal het dan voor u en mij zijn om te vallen in de handen van de levenden God. Dan zal ons ganse leven in de weegschaal van Gods recht worden gewogen, en dan zal het te licht bevonden worden, en daarna het ontzaggelijke oordeel. Oh, we slapen allen van nature een slaap des doods, en we gevoelen niet dat we God moeten ontmoeten die straks het Beeld komt terug te eisen over uw en mijn leven. Want u en ik zijn dat Beeld Gods verloren door de val, en na de val zijn we vijanden van God geworden. Doordat we het Beeld verloren zijn, zijn we ook het kindschap Gods verloren. Wij zijn van nature geen kinderen Gods meer, maar grote vijanden Gods en God heeft reeds met al Zijn vijanden afgerekend. Want Hij heeft gesproken dat de bezoldiging op de zonde de dood is, want de ziel die zondigt die zal sterven. Dit is het rechtvaardig oordeel wat de Heere uitgesproken heeft over uw en mijn leven. De dood! U moet sterven! en sterven betekent uw Rechter ontmoeten. Schik u toch, want Hij laat Zijn roepstem nog uitgaan over uw en mijn leven. Waar zijt gij? Dit is niet die liefelijke stem des Heeren, maar dit is de stem van uw en mijn Rechter. Hoewel Hij roept vanuit het recht, is Hij zeer genadig in Zijn roepen. Want Hij roept niet zonder oorzaak. Want ik mag tot u en tot mij zeggen dat Hij geen lust heeft in de dood van de goddeloze. Nee, God heeft onze dodelijke dag niet begeerd, die hebben wij zelf begeerd door onze zonden. De cath. Zegt: Is er dan nog een middel en een weg om die welverdiende straf te ontgaan en wederom tot genade te komen? Ja, die is er gekomen. Waar geen weg meer was, heeft God een weg gebaad. Reeds in Genesis 3, toen wij in Adam van God afgevallen Zijn en duivelen toegevallen zijn, heeft God Zijn genade bekend gemaakt aan ons en onze vaders, en daar heeft Hij gesproken over Het Zaad dat komen zal - Genesis 3:15. Het Zaad geliefden, dat komen zal. Dat is de oorzaak dat God Zijn roepstem nog doet uitgaan onder u en mij. Daar heeft God de Weg - Joh. 14:16 - gebaad, waar voor ons geen weg meer was. Oh, wat een wonder dat God gedachtes van vrede heeft gehad over een gans verdoemelijk geslacht. Ja, want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft niet verderve maar het eeuwige leve hebbe - Joh. 3:16. Geliefden. Hij heeft het Licht doen opgaan in de duisternis door Zijn Zoon te zenden in de volheid des tijds, en Hij is gekomen geliefden, en heeft gedaan wat wij nooit meer konden doen. Hij heeft een volkomen betaling aangebracht door Zijn leven over te geven tot in de dood, ja, tot in de smadelijke dood des Kruises. Zijn dood kan ons leven worden, in en door een weg van recht en gerechtigheid. Christus kan, maar moet ook ons leven worden, wil het wel zijn voor de eeuwigheid. Want Hij is gekomen als Plaatsvervanger, als Sions betalende Borg, om nu een rantsoen aan te brengen, waarin het recht Gods volkomen bevredigd wordt, en waarin wij een volkomen verlossing kunnen ontvangen om niet, uit vrije soevereine genade. Dit is het Evangelie geliefden. Ja, Hij zelf is het Evangelie, de Christus, de eeuwige Zone Gods, die de gestalte van een dienstknecht aangenomen heeft. En Hij heeft gesproken: Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Mijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen. Hij kwam om Zijn ziel te geven als losprijs, tot een volkomen betaling van het geschonden recht Gods. En er is betaald, want Hij heeft Zijn

Kerk levend en zalig gesproken aan het vloekhout van Colghota toen Hij daar uitriep: Het is volbracht! En deze boodschap laat God nog uitgaan onder ons, dat Christus de Weg, de Waarheid en het Leven is, en dat wij in Christus een volkomen betaling hebben voor al onze zonden. Maar, wil het wel zijn voor de eeuwigheid dan moet dat toegepast worden in ons hart en leven. Want zonder toepassing baat het ons niets dat Hij gestoven is, want dan gaan we voor eeuwig verloren. Christus moet ons leven worden door en in een weg van recht en gerechtigheid. Hij moet ons geopenbaard worden niet alleen door recht, maar ook vanachter het recht. Want hij is enkel gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was. Zonder de zaligmakende openbaring van Christus aan en in ons hart gaan we voor eeuwig verloren, en dit moet tussen de wieg en graf geschieden, omdat de Heere een afgesneden zaak doet hierop aarde. Christus moet ons zo geopenbaard worden geliefden, dat wij in Hem vergeving hebben ontvangen van al onze zonden, en dat wij zien en gevoelen dat er voor al onze zonden volkomenlijk betaald is. Ja, want wij moeten wederomgeboren worden, gelijk Christus spreekt tot Nicodemus in de nachtelijke ure - Joh. 3. En dit is die wedergeboorte, waar Hij zich aan en in onze zielen openbaard op zulk een zalige en heerlijke wijze, dat wij in en door Christus vrij- en zalig gesproken worden van al onze zonden, door en in de uitstorting van Zijn dierbaar Middelaars Bloed in en door ons hart. Hier begint het geestelijke leven, en worden wij in Christus nieuwe schepselen Gods, en buiten deze zaligmakende openbaring zijn wij allen dood in de zonden en de misdaden - Efeze 2:1, en zullen dan eenmaal voor eeuwig verloren gaan.

Begint hier het geestelijke leven? Ja, want buiten Christus is geen leven maar een eeuwig zielsverderf. Ja, maar er is toch een toeleidende weg tot Christus?

Ja, er is een weg tot Christus, maar deze weg vind plaats voor Christus. De weg tot Christus is namelijk enkel de bediening des doods en der verdoemenis, en daar ligt geen leven voor de ziel. Deze weg tot Christus kenmerkt zich in de overtuigingen der zonde, en de overtuigingen der zonde staan in het kader van het niet geloven in Christus - Joh. 16:8-9, en een ziel die niet in Christus gelooft ligt onder de vloek en de toorn van Gods heilige wet. Deze bijzondere en zaligmakende openbaring van Christus aan en in ons hart is de wedergeboorte en geschiedt altijd in een punt des tijds - Zie DL 3-4:12. In de weg tot Christus, worden zielen ontwaakt door de Heilige Geest, die het gebod toepast op hun geweten, en de ziel overtuigt van hun dood- en doemstaat. De overtuiging van zonde, gerechtigheid en oordeel kan een voorafgaand werk zijn op de wedergeboorte in Christus, maar dat behoeft niet zo te zijn. Velen zijn er reeds levend ter helle gevaren die vele overtuigingen kenden in hun leven, maar nooit ingeënt zijn in de Wijnstok Christi. Zulke overtuigingen kunnen zeer diep gaan gelijk wij bezien bij een Saul en een Judas. Maak van uw overtuigingen dus nooit de grond van uw zaligheid, want dan zult u voor eeuwig verloren gaan. We leven in een tijd waarbij de rechtvaardiging van de goddeloze is omgeruild voor de rechtvaardiging van de wedergeborene ofwel de vrome. Dit komt omdat men reeds spreekt over levendgemaakte zielen, die door de wet ontwaakt zijn. Christus is hier nog verborgen voor de ziel, maar hoewel de ziel Christus nog niet kent, zo kent Christus de ziel al wel, zo beweert en leert men. Deze theologische inlegkunde, waarbij men allerlei oudvaders uit hun verband citeert, is niet de leer der Schriften, maar een verschrikkelijke leer, waarbij reeds duizenden zielen levend ter helle zijn gevaren. Nee, want Christus spreekt dat Hij Zijn schapen kent, en dat Zijn schapen Hem ook kennen. - Joh. 10:16; "...Ik ken de Mijnen, en wordt van de Mijnen gekend".

Vele zielen zijn al in het stuk van de dankbaarheid, zonder dat zij als een goddeloze gerechtvaardigd zijn. Nee, zegt men dan, de rechtvaardigmaking is zo'n hoog stuk, tot die kennis komen lang niet al Gods kinderen. Maar het zijn leugenaars, het zijn valse leraren, die reeds vele zielen met een ingebeelde hemel ter helle hebben laten varen. De rechtvaardigmaking is een hoog stuk, daar ben ik het van harte mee eens. Maar als wij in de tijd niet als een goddeloze gerechtvaardigd zijn, dan gaan wij voor eeuwig verloren. Maarten Luther heeft getuigd dat alles staat of valt bij de rechtvaardigmaking, en dit getuigenis is geheel naar Schrift en Belijdenis. Als wij in het stuk van de rechtvaardigmaking dwalen, dan dwalen we overal in. Waarom dwalen zovelen in het stuk van de rechtvaardigmaking? Dr. Kohlbrugge heeft het ooit zo eens mogen zeggen: Wij

willen niet worden wat we zijn, namelijk een goddeloze, en daar ben ik het zo mee eens! Dit is de oorzaak dat er zovelen dwalen in het stuk van de rechtvaardigmaking. Nee, om als een goddeloze gerechtvaardigd te worden, dat willen we niet van nature, want dan moeten we alles verliezen. Onze goede bedoelingen, onze vrome werken, onze gestalten, ons bidden, onze kerkgang, ons bijbellezen, onze godsdienstige plichten en ga zo maar door. Op al deze werken zullen wij de dood moeten leren schrijven, en om daar achtergebracht te worden, dan moeten wij als een verdoemelijke en naakte zondaar voor God openbaar komen. En zeg nou eerlijk, dat willen wij toch niet? Nee, we willen niet komen zoals we zijn, en deze wortel woont en troont in ons aller hart. Geliefden! De ganse wereld ligt onder de toorn Gods, zonder aanzien des persoons - Rom. 3. Nochtans laat God Zijn roepstem nog steeds uitgaan onder jong en oud. Vliedt dan de toekomstige toorn! Want wie zou kunnen bestaan, wanneer Zijn toorn maar een weinig zal ontbranden? Amen

V. den Boef – Zwolle

vdenboef@hotmail.com